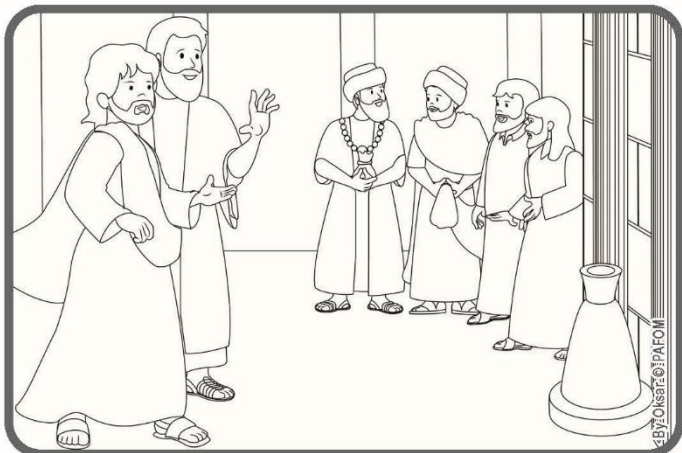
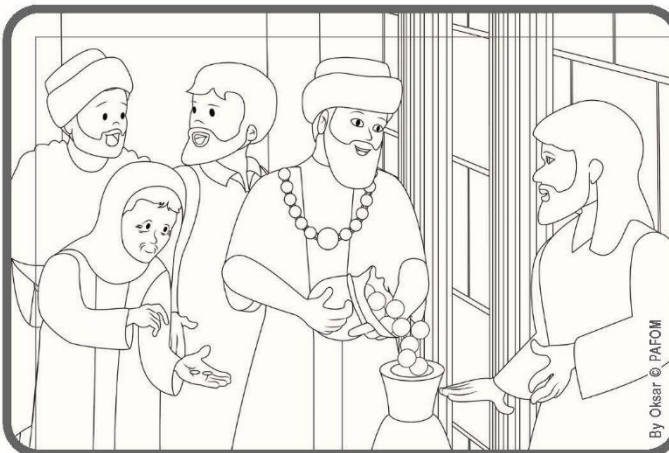

Vi kan altid give noget

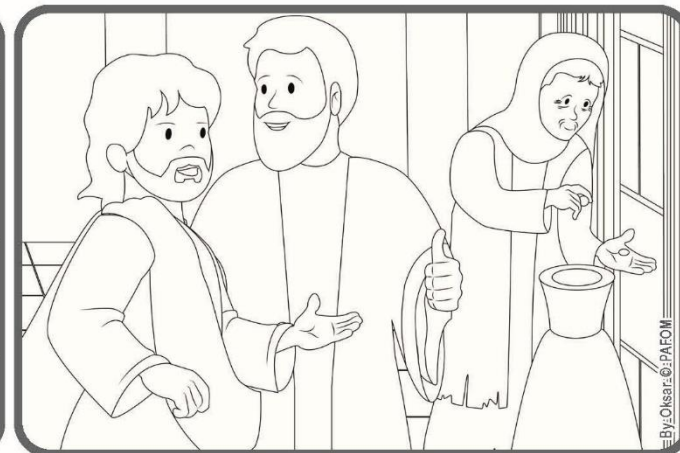
“Hun gav af sin fattigdom – alt det hun ejede, de sidste penge hun havde at leve for.”
(Markus 12:44)

Jesus stod ved indgangen til templet i Jerusalem. Han sagde til de mennesker, der lyttede til ham, at de ikke måtte være som dem, der bare vil beundres af andre, eller som indtager førstepladsen ved festmåltider, eller som kan lide, når folk bukker for dem i offentligheden.

Det var det sted, hvor folk gav deres offergaver. Mange mennesker gik ind, og de rige gav en masse penge. I stedet stod en meget fattig kvinde, en enke, også i kø. Jesus lagde mærke til, at hun kun gav to mønter - hvilket ville svare til 20 kroner i dag!

Og han sagde til de andre: »Denne fattige kvinde gav mere end alle de andre! De rige gav kun hvad de havde til overs, og i stedet gav hun, som er så fattig, alt, hvad hun havde at leve for.«

For at huske julens virkelige betydning laver vi hvert år små figurer af Jesusbarnet og giver dem til folk på gaden. Hvis nogen giver et bidrag, bruger vi det til fattige mennesker. Engang kom en dame hen til vores bord. Hun ville gerne have et Jesusbarn, men hun havde meget få penge, kun nok til at købe noget at spise.

Som vi altid gør, sagde vi til hende, at hun kunne få en uden at give os noget. Hun blev så overrasket! Hun sagde til os: »Nu om dage er der ingen, der giver noget gratis! I er virkelig noget særligt!« Og hun insisterede på at give os de kroner, hun havde!

Da vi opdagede, at hun faktisk ikke havde flere penge, gav vi hende dem tilbage. Hun havde tårer i øjnene, da hun takkede os. Lidt senere kom en mand forbi og gav os 50 kroner! Jesus er altid meget generøs! (et barn fra Slovenien)